

Auteursrecht / Copyright

© Orde der Verdraagzamen. Alle rechten voorbehouden. De Vereniging "Orde der Verdraagzamen" verleent u hierbij toestemming teksten en documenten die door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" op het World Wide Web gepubliceerd zijn voor niet-commercieel gebruik te kopiëren, mits elke kopie die u van deze teksten en documenten maakt van het volgende copyright-kenmerk wordt voorzien: © Vereniging "Orde der Verdraagzamen". Niets in de door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" gepubliceerde teksten en documenten mag worden uitgelegd als verlening van enig recht aan u of anderen, met uitzondering van de hierbij gegeven toestemming tot kopiëren voor niet-commercieel gebruik.

DE WAPENS VAN DE GEEST

Discussieavond 15 februari 1965

Het begrip "geest" valt voor ons uiteen in de menselijke geest en "de geest" of wel de niet-stoffelijk levende geest. Beiden hebben hun eigen wapens, ofschoon ze met elkander toch wel verwant zijn. Van groot belang is hierbij het verschil tussen de stoffelijke denkvermogens en het geestelijk denken. Hierdoor wordt de kwaliteit van de wapens en ook de middelen, die toepasselijk blijken voor eigen omstandigheden en condities, beperkt.

Ik zal allereerst de wapens van de geest-zonder-stof onder de loep nemen.

In de eerste plaats ben je als geest sterk, wanneer je enigszins de beheersing van het tijdsmoment kent. Zoals een mens onder omstandigheden buitengewoon snel en gedecideerd kan handelen zonder zich van deze snelheid volledig bewust te zijn, zo kan de geest, zonder dat zij eigenlijk zelve daarvan verder nadeel of voordeel ondervindt, een bepaalde periode (een vaste tijdseenheid dus) doen uitdijen tot een zeer lange - b.v. een dag tot een maand - of omgekeerd een dag terugbrengen tot enkele minuten. Door deze beheersing van het tijdsmoment en dus ook van de tijdssequentie waarin je leeft, kun je jezelf voor veel krachten onaantastbaar maken.

Als er een entiteit is die mij bedreigt en ik bevind mij in een veel trager tempo, dan ben ik voor hem zo iets als een standbeeld. Is het verschil groot genoeg, dan kan hij mij eenvoudig niet meer beroeren of zelfs niet meer tillen. Ben ik veel vlugger dan mijn agressor, ach, dan kan hij misschien proberen mij iets te doen, maar ik zie reeds wanneer hij begint te wijzen en ik zou hem kunnen vastbinden, voordat hij zijn beweging heeft voltooid. Dit vergelijkend gesproken.

Het zal u duidelijk zijn, dat tijdsbegrip en daardoor dus ook het tempo van eigen reacties als wapen voor de geest erg belangrijk kan zijn. Het wordt bepaald door eigen instelling; dus door eigen concentratie en denkvermogen.

Een tweede wapen, waarover je als geest beschikt, is wel de mogelijkheid om in lagere gebieden, terwijl je je aanpast aan de daar heersende vormen en normen, toch iets van je eigen beweeglijkheid te behouden. Naarmate je in een meer dichte sfeer (een vorm van fijne materie) komt, zal je meer gebonden zijn aan het element plaats en aan het element tijd. Als ik zuiver als geest leef, bestaat die gebondenheid aan plaats en ook aan tijd niet, omdat daar, waar mijn voorstellingsvermogen is, mijn "ik" aanwezig is.

Zoals uit het voorgaande reeds blijkt, kan ik dus wapens maken. Zolang ik mij bewust blijf van mijn eigen wereld en sfeer en handelend optreed onder de wetten

daarvan, kan ik die eigenschappen kenbaar in een lagere wereld of sfeer behouden. Daarbij geldt voor mij echter wel – en daarmee moet men rekening houden - dat ik dan geheel mijzelf moet blijven. Anders gezegd: Wanneer ik mij in een lagere sfeer manifesteer, dan mag ik geen deel hebben aan de daar heersende waarden.

Zeg nu, dat u daar b.v. een broodje krijgt aangeboden en u zoudt dat broodje nuttigen, dan bent u onderworpen aan alle normen - ook van tijd en plaats - van die wereld, totdat het broodje in u ophoudt te bestaan. Het is dus duidelijk, dat er beperkingen zijn.

Een andere kwestie, die ook wel erg belangrijk is, is het feit dat wij de materie buiten onszelf tot op zekere hoogte kunnen hanteren.

Het is b.v. mogelijk om als geest iets tot stand te brengen dat doet denken aan de trillingen van het geluid. Het is geen hoorbaar geluid. Het is meestal subsonisch, dus een trage frequentie. Maar het kan worden gebruikt om bepaalde voorwerpen in beweging te brengen en om een zekere sfeer te scheppen. Je kunt hiermee dus in een lagere wereld (ook in de stoffelijke wereld) een stemming bepalen en bepaalde voorwerpen beroeren. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om wat wij noemen schichten te gebruiken, die te vergelijken zijn met supersonische trillingen, dus trillingen die boven de gehoorgrens liggen.

U zult wel begrijpen, dat als je daarmee een glas kunt laten springen of dieren en ook mensen a.h.w. waanzinnig kunt maken, je daarmee dus ook een zekere macht hebt. Voor dit wapen geldt echter wel, dat het alleen kan worden gebruikt in overeenstemming met het eigen wezen. Ik kan dus nooit op deze manier iets uiten, dat in strijd is met mijn persoonlijkheid. Zodra ik dit nl. doe, schep ik een waarde, die buiten mij staat en die mij eveneens beïnvloedt.

Dan lijkt mij ook, dat wij de geest een zekere mate van extra veerkracht, extra potentie, mogen toekennen op grond van het feit, dat zij uitstralingen kan aflezen en in sommige gevallen zelfs gedachten. Zij is dus geïnformeerd over het totaalbeeld van een eventueel lager staande intelligentie of persoon; en deze kan geen poging doen om iets te verhullen. Men zal daarop over het algemeen niet reageren, althans niet openlijk, omdat men daarmee dan weer een zekere scheuring teweeg kan brengen in de sfeer of de wereld, waarmee men werkt. Maar door dit geïnformeerd zijn is het toch wel mogelijk van tevoren te reageren; en de snelheid van reactie, die zo wordt bereikt, is uit de aard der zaak weer een machtig wapen.

Ik heb deze wapens van de geest allereerst genoemd, (er zijn er nog enkele andere, misschien kom ik daar nog aan toe), omdat zij in zekere mate in de mens zelf berusten.

De mens zelf heeft natuurlijk wat hij noemt: zijn geestelijke capaciteiten. Daaronder hoort in de eerste plaats de snelheid van denken; dus snelle, gedecideerde reactie. Neem een besluit. Beter snel een verkeerd besluit dan helemaal geen besluit.

In de tweede plaats behoort daaronder: inzicht. Het doorzien van de uiterlijkheden en het zien van de samenhang. Dit zijn allemaal wapens, die de mens reeds kan gebruiken.

Indien u enig begrip hebt van problemen en vraagstukken, die er in een bepaalde materie schuilen, dan kunt u vaak, ofschoon u niet op b.v. wetenschappelijke wijze bent gevormd, door het zien van het probleem niet slechts de

wetenschapsman begrijpen als hij er over spreekt, maar u kunt zelfs nog verdergaan: u kunt de wetenschapsman a.h.w. een antwoord geven op vragen, waarvan hij zelf het bestaan nog maar half vermoedde en die hij misschien verkeerd of in het geheel niet kon formuleren.

Dit is dus ook wel een belangrijk iets en ik meen dat 9 van de 10 mensen over deze wapens zouden kunnen beschikken, indien ze zich naar een klein beetje trinden.

Een volgend wapen, dat de mens heeft - en dit eigenlijk in tegenstelling tot de geest - is het vermogen tot isolement. Voor de geest in niet-stoffelijke vorm betekent het: een zich isoleren, een zich afsluiten van alle wereld. In de stof kan de geest zich isoleren van de gehele wereld en toch die wereld blijven waarnemen, daarmee contact hebben en in die wereld iets bereiken.

Dat isolement heeft heel veel voordelen. Ik denk hier b.v. aan de beheersing van de pijnprikkel. Wanneer u pijn hebt en u kunt uzelf (dus uw bewustzijn en uw gevoeligheden) losmaken van de lichamelijke toestand, dan blijken pijnen, die anders onverdraaglijk zijn, gemakkelijker te dragen. In vele gevallen kunt u pijn ook eenvoudig van u afzetten. U leert het lichaam beter manipuleren en aanpassen.

De kwestie van zich isoleren heeft ook nog een ander voordeel: door dit isolement in de stof kunt u een mate van objectiviteit bereiken, die anders zeldzaam is.

Als ik een mens zie lijden en ik heb medelijden, dan zal ik misschien wel snel tot actie te bewegen zijn, maar ik zal niet weten, of ik kan helpen en zo ja, hoe. Heb ik mij geïsoleerd en zie ik het lijden niet als zodanig maar slechts als een verschijnsel buiten mij, waaraan ik geen deel heb, dan valt de ontleding mij veel gemakkelijker. Ik zal u een voorbeeld geven.

Als een patiënt pijn heeft en een arts of een verpleegster is met die patiënt gevoelsmatig in rapport, dan zal de angst om de pijn te vergroten hun vaak beletten de juiste maatregelen te nemen. Is daarentegen de patiënt voor hen geen mens maar een ziektebeeld (iets wat dus voor de patiënt minder prettig is), dan zal het ziektebeeld ook objectief worden gezien en zal er worden ingegrepen, zoals dat noodzakelijk lijkt en niet zoals dit voor de patiënt waarschijnlijk het aangenaamst is. Het heeft dus voordelen.

Deze meer algemene wapens van de geest kunnen we dan nog uitbreiden met wat men noemt: slagvaardigheid.

Nu is slagvaardigheid niets anders dan een versnelde reactie. Iemand, die slagvaardig is, is dus iemand die in staat is om een woord, een zin of een daad zo snel te overzien, dat hij schijnbaar zonder onderbreking een daarop passende reactie bij de hand heeft.

Toch geloof ik, dat al deze natuurlijk voorkomende begaafdheden en ook door de mens zelfs mentaal te cultiveren gaven in het niet vallen bij de werkelijke kwaliteiten, die hij kan ontwikkelen. En dan moeten we hier even definiëren hoe de mens er eigenlijk voor staat.

Elke mens leeft - of hij wil of niet - in een wereld, die deels zijn vijand is. Verder leeft de mens in feite het leven van een predator; d.w.z. zijn wezen en zijn instinct brengen hem tot jacht. Nu zal die jacht niet altijd op een prooi zijn voor voedsel (ofschoon er nog heel veel mensen zijn, die van jagen en vissen houden juist omdat dat aan die emotionele inhoud van het stoffelijk wezen beantwoordt), maar

men zal jagen op geld, op aanzien e.d.. De prooi kan zelfs meer abstract worden, maar het jachtelement blijft en daarbij dus ook de haast onbewuste wreedheid van de predator. Ik geloof, dat we dit even moesten vaststellen, want anders kunnen we niet begrijpen, waarom we die wapens nodig hebben.

Wanneer ik in de stof leef, ben ik gebonden aan een uiterlijke tijdmaat: uw dag van 24 uren enz. enz. Maar mijn bewustzijn is daaraan niet gebonden. Op het ogenblik, dat men zich aanleert het tempo van eigen denken te wijzigen naar de omstandigheden waarin men verkeert - en dat is heus te doen - heeft men een wapen, dat sterk lijkt op dat waarover de geest beschikt; men is nl. in staat zijn eigen reactietijden bewust te versnellen of te vertragen naar gelang dat noodzakelijk is.

Men heeft verder de mogelijkheid om de intensiteit van beleving, van waarneming e.d. voor zichzelf te reguleren.

Ik zou dan ook zeggen, dat het vermogen om de tijd en het tijdselement ten aanzien van eigen wezen althans te beheersen één van de grootste wapens is, die men heeft tegen de wereld. Indien u altijd met een gelijk tempo reageert, dan kan men precies berekenen wat u zult doen en hoe. Indien u echter uw reactietempo kunt wijzigen, zult u altijd het onverwachte kunnen presteren; en door dat onverwachte heeft u altijd een voordeel op elke tegenstander.

Agressief is dit wapen niet zo goed te gebruiken. Als verdediging echter is het daarentegen buitengewoon belangrijk.

Dan hebben we de beperkte telepatische begaafdheid van de mens. Bijna elke mens is tot op zekere hoogte telepaat. Hij ontvangt indrukken, die hij zich weliswaar niet pleegt te realiseren, maar die voortkomen uit het denken van een ander. Deze indrukken bewuster ontvangen en u realiseren waar u afgaat op niet direct kenbare waarden, betekent dat u die niet-kenbare waarden steeds bewuster gaat gebruiken. Hierdoor is tot op zekere hoogte het eveneens mogelijk om de achtergronden van b.v. gesproken woorden en beloften of van de houding van mensen na te gaan. Er ontstaat iets, wat niet meer de intuïtieve afkeer of aanvaarding is, maar een erkennen van de redenen waarom dit plaatsvindt. En dat is belangrijk, want als u weet wat de wapens van een vijand zijn, kunt u daartegen gemakkelijk een afweer tot stand brengen.

Dan een volgend punt. U merkt wel, ik doe het nogal summier. Voor de mens is zijn vermogen tot rapport wel heel belangrijk. Rapport is iets anders dan telepatie. Men kan emotioneel een zodanige gelijkheid met een ander bereiken, dat men de waarden van de ander overneemt. In slechtere zin kennen we dit verschijnsel wel eens bij mensen die magnetiseren en de pijnen van hun patiënten overnemen. Dat is een kwestie van onbeheerstheid, zeker. Maar het is een bewijs, dat die overname bestaat. Typisch is hierbij, dat vaak niet alleen de genoemde symptomen maar ook andere, niet genoemde symptomen worden overgenomen, waardoor de suggestie-factor toch wel iets minder naar voren komt.

Wanneer ik een rapport kan vinden met een ander, dan voel ik diens stemming aan, maar ook diens mentaliteit. U kunt u dan aan die ander aanpassen. Maar niets is zo erg, dat weet u wel, als een spiegelbeeld bestrijden. En met niets kan men een ander zo goed helpen, als met een begrip voor zijn wezen en inzicht in zijn werkelijke problemen, die hij immers maar zelden op een andere wijze uitdrukt of formuleert. Op deze manier kan men ook hiermee veel bereiken.

Daarmee heb ik dus de meest voorkomende gaven wel behandeld.

Ik zou hier nog kunnen spreken over de gave tot het domineren van anderen; wat dus een suggestie-factor inhoudt en soms een factor, die we hypnose noemen. Maar ach, deze dingen zijn eigenlijk als wapen niet zo goed bruikbaar. Als iemand u aanvalt, dan heeft u weinig kans hem te hypnotiseren. En de suggestie, die u gebruikt, kan een soort bluf zijn, maar ze wordt veel te snel ontmaskerd. Dus als wapen zou ik deze niet hoog aanslaan.

De menselijke geest beschikt echter over krachten. Die krachten worden ten dele geput uit de omgeving, ten dele worden zij echter opgenomen uit de geest; d.w.z. uit die sferen, waartoe men volgens eigen geestelijk bewustzijn bij voorkeur behoort. Het is mogelijk elk tekort aan energie in korte tijd aan te vullen, mits men een voldoende innerlijke harmonie bezit. Ik acht dit een belangrijk wapen, omdat veerkracht, vitaliteit en geestelijke kracht voor de mens soms van zo buitengewoon groot belang zijn, als hij tegenover tegenstanders of problemen staat. Ik wil u een voorbeeld geven.

De normale slaaperiode van iemand is 8 uur per dag. Dan kan hij, mits hij een juiste ontspannenheid bereikt, binnen 1½ à 2 uur rust precies hetzelfde effect bereiken niet alleen van ontspannenheid en rust, maar eveneens van lichamelijke ontgiftiging. U weet dat tijdens de slaap veel afvalproducten in het lichaam worden afgezet. Kortom, hij kan gedurende het slaapproces dit alles versnellen.

Diezelfde mens kan bovendien zichzelf kennen en beheersen. Dat is ook een wapen. Hoe beter ik mezelf ken, hoe beter ik mijn zwakke punten ken. Een zelfkennis, die wat verder gaat dan alleen maar wat zuiver stoffelijke opvattingen, impliceert dat men elke zwakte op geestelijk en ander terrein kent en elke aanval daartegen met inzet van de gehele persoonlijkheid zal afweren, terwijl andere punten, die niet zo kwetsbaar zijn, buiten beschouwing kunnen blijven. Daar kan men de aanval pareren. Zoals bokkers dat ook wel hebben. Ze hebben soms een enkel zwak punt en hun verdediging moet erop gericht zijn dat zwakke punt te verdedigen. Zouden ze daar hun dekking een ogenblik verwaarlozen, dan worden ze meestal uitgeteld.

Voor de mens geldt hetzelfde. Zelfkennis is dus een machtig wapen.

Dan kennen verder heel veel mensen nog wapens, die eigenlijk gebaseerd zijn op het contact met de geest. U moet wel begrijpen, dat hetgeen ik hier ga zeggen alleen onder een zeker voorbehoud geldt. Indien de mens in staat is innerlijk (dus geestelijk en ten dele mentaal) een juiste instelling te bereiken, geldt hetgeen ik nu ga zeggen. Bereikt hij dit niet, dan behoort het tot de onmogelijkheden.

Al datgene, wat met een geest harmonisch is, kan - vanuit een bepaald standpunt althans - worden beschouwd als deel ervan. Datgene, waarmee ik harmonisch ben, is deel van mijn wezen. Hoe sterker ik mijn harmonie opvoer, des te groter, des te machtiger, des te sterker ik ben. Als ik dus ontdek dat ik alleen te zwak ben, dan doe ik een beroep op die elementen in mijn wezen, die overal aanwezig zullen zijn en die ik mij innerlijk met uitsluiting van de rest een ogenblik kan voorstellen. Ik verkrijg dan de totale kracht van die gemeenschap.

Dit is de verklaring van het gezegde, dat geloof wonderen kan doen. In het geloof bereikt men op een bepaald punt een eenheid met een groot aantal mensen en geesten. Men put uit de totale kracht daarvan. En als men die kracht doelbewust ergens voor gebruikt, moet men dus ook resultaat boeken.

Een volgend punt is het scheppen van wisselende waarden in het "ik". De geest leeft niet alleen uit de rede, maar zij leeft ook uit de emotie. Deze beide waarden

zijn voor de geest precies gelijk en als je in de sferen leeft, bestaat er tussen gevoel en erkennen eigenlijk geen verschil meer. Voor de mens op aarde geldt dit wel. Daarom mogen we stellen:

De mens, die in staat is zijn emoties en zijn geestelijke bestrevingen voortdurend tot uitdrukking te brengen en wel afwisselen maar met gelijke intensiteit, bereikt een zo groot mogelijke innerlijke kracht en zal die kracht kunnen gebruiken om zijn eigen lot verder te bepalen, anderen te beïnvloeden en vooral om nadelige werkingen of invloeden van zich af te weren.

Dit zijn dus zuiver menselijke dingen.

Er is nog één wapen, dat voor de mens misschien sterker is dan voor de geest. In de geest kan ik door mijn voorstelling te wijzigen de waarde van de wereld, waarin ik leef, wijzigen. Maar ik heb dan geen contact meer met de wereld, waarin mijn probleem ontstond.

Voor de mens geldt, dat hij naast zijn stoffelijke werkelijkheid een tweede geestelijke werkelijkheid kan scheppen. Zodra deze geschapen werkelijkheid ook door het "ik" als volkomen reëel wordt aanvaard, zonder voor behoud, zal elke wet die in deze tweede werkelijkheid geldt voor het "ik" in zijn geheel van kracht zijn. Het zal dus voor dat "ik" ook in zijn eigen wereld tot uiting komen.

Dit is misschien een vorm van magie, dat ben ik met u eens, maar het bestaat nu eenmaal. Het houdt dus in, dat men de spelregels tijdens het spel zou kunnen wijzigen, indien men in staat zou zijn een tweede werkelijkheid in te schakelen. Omdat uw tegenstander dit niet kan doen, bent u dus sterker. Maar alweer, het is een middel dat defensief veel grotere waarde geeft dan agressief. Agressief ben ik nog steeds gebonden aan datgene, wat mijn tegenstander is. Defensief is mijn tegenstander gebonden aan datgene, wat ik ben.

Hiermee heb ik dan de twee delen afzonderlijk zoveel mogelijk behandeld en kom ik nu aan de krachten, waaruit die wapens zijn gemaakt. Ik meen hier aan bepaalde feiten voorbij te kunnen gaan, omdat u kort geleden van een van mijn collega's hebt gehoord welke wapens de geest op het ogenblik b.v. kan gebruiken en uit welke krachten zij kan putten. Het zij voldoende op te merken dat de kosmische kracht, zo zij voor ons bestaat, voor iedereen gelijk is.

De ontvangstmogelijkheid voor kosmische krachten is voor een ieder verschillend naar gelang zijn geaardheid en gerichtheid. Geaardheid kan hier worden gezien als karakter, de grondeigenschappen van het "ik".

De gerichtheid kan worden gezien als de eerste punten in de kosmos, die door eigen streven moeten worden bereikt, voordat men een uitbreiding van bewustzijn kan ondergaan. Deze worden over het algemeen uitgedrukt in kleuren. Men noemt ze licht, maar ze zijn in feite vibraties, die op een zeer hoog vlak liggen. Zo hoog, dat ze niet meetbaar zijn en die kunnen in het "ik" en ook in de materie een aantal werkingen tot stand brengen.

We moeten wel begrijpen, dat de krachten, welke in die delen van het kosmisch licht aanwezig zijn, betrekkelijk gering zijn, uitgedrukt in menselijke energieverhouding. Je zou kunnen zeggen dat waar een mens b.v. 100 PK heeft een geestelijke kracht misschien 1/10 PK kan genereren. In vergelijking ziet u dus dat de kosmische krachten (de geestelijke kracht) gering zijn. Maar de geestelijke kracht is niet gebonden aan de wetten, die de aardse kracht kent; en daarom kan ik met die 1/10 PK iets doen wat ik met 100 PK nooit zou kunnen doen. Ik kan nl. die 1/10 PK gebruiken om de zwaartekracht uit te schakelen,

wat ik met de 100 PK nooit tot stand kan brengen. Het resultaat is, dat ik met mijn 1/10 PK een berg kan verplaatsen, terwijl dat met 100 PK niet mogelijk is. Het is dus de wijze, waarop ik die kracht a.h.w. kan omzetten in elke gewenste vorm van energie, negatieve zowel als positieve, dat het wapen vormt, waarover ik beschik.

De geestelijke krachten zullen beperkt zijn door de geaardheid en de gerichtheid van de mens. Dit houdt in, dat elke mens kosmische krachten alleen kan gebruiken in overeenstemming met zijn eigen wezen. Tracht hij andere krachten te gebruiken, dan zal de energie, waarover hij maximaal kan beschikken, afnemen naarmate de energie, die hij wil gebruiken, meer verschilt van zijn eigen persoonlijkheid.

Tamelijk ingewikkeld misschien, maar naar ik aanneem toch wel duidelijk. hieruit volgt dan weer:

1. Alle krachten uit de kosmos zijn als wapen bruikbaar, voor zover zij door het "ik" ontvangen en gericht kunnen worden.
2. Als twee geestelijke krachten of mensen gelijke kosmische kracht als wapen gebruiken, zal degen die daarmee het meest harmonisch is altijd de sterkste zijn.
3. Daar kosmische kracht kan worden omgezet in kracht van elke geaardheid, zal het mogelijk zijn deze krachten ook stoffelijk te gebruiken en ze evengoed tot uiting te doen komen als elektrisch vermogen, levenskracht, zwaartekracht of anti-zwaartekracht, verhoging van moleculaire rotatie, bevriezing, temperatuur enz. naar verkiezing.

Het feit, dat men zelf de vorm van de energie bepaalt, maakt haar tot een zeer machtig wapen. Door het gebruik van die kracht is het nl. mogelijk - zeker theoretisch - om elke voor het "ik" schadelijke kracht, die optreedt, tot stilstand te brengen of tot daadloosheid door er een negatieve werking tegenover te stellen.

Misschien is het goed hier nog iets meer op te merken over de omzetting van de kracht.

Het richten van de kracht gebeurt voor de geest meestal door een wijziging van zijn wezen. Hij past buiten de stof de methode toe zijn wereld gelijk te maken aan die kracht en de wetten, die hij binnen die wereld erkent, toe te passen op de kracht, waarmee hij werkt.

Voor de mens is dit niet mogelijk. De mens zal hiervoor wederom iets gebruiken wat op de tweede werkelijkheid lijkt, nl. de fantasie, de voorstellingswereld. De voorstellingswereld van de mens, mits concreet genoeg binnen het "ik" bestaande en met uitsluiting van twijfels of daarin niet behorende waarden, kan worden gebruikt om elke kosmische kracht de gerichtheid en geaardheid te geven, die men verkiest.

Een volgend punt. Er bestaan op aarde vele methoden, yoga, magie, esoterie, alchemistische praktijken enz., die op het gebruik van kosmische krachten zijn

gebaseerd. Het is niet mogelijk kosmische krachten te gebruiken op grond van voorschriften. Het is alleen mogelijk ze te gebruiken krachtens eigen wezen. Dit is misschien de reden, dat zo weinig mensen dit doen. Een kosmische kracht kan als agressief wapen alleen dan worden gebruikt, indien er een tegengerichte kracht of intentie bestaat. Wanneer ik mijzelf bescherm met een kosmische kracht en een ander wil mij doden, dan kan ik hem door die kracht doden. Heeft hij slechts de wens mij te bedwelmen, dan kan hij door die kracht slechts worden bedwelmd. De werking van de kosmische kracht als wapen wordt dus niet alleen door de mens bepaald, maar wel degelijk ook door het object, waarop het wordt gericht.

Dan kennen we voor de mens de geest of de geesten. U heeft allen wel eens gehoord van genezers, die met geleidegeesten werken (Indian scouts e.d.). Zij werken samen met entiteiten in de geest. Bij deze samenwerking moet er altijd een taakverdeling zijn. Dat is in de genoemde praktijk heel vaak kennisname van het genereren van kracht door de mens op aarde en het dirigeren van de bestaande en beschikbare kracht door de geest. Alle samenwerking met de geest berust op een gezagsverhouding. Zonder dit is er geen samenwerking mogelijk. Wanneer de mens domineert, zal de geest gehouden zijn al diens wensen uit te voeren, voor zover dit binnen het vermogen van die geest ligt. Zodra echter het bewustzijn van de mens kleiner is en ook zijn wilskracht geringer is dan die van de geest, zal hij altijd de ondergeschikte zijn.

Indien samenwerking met de geest als wapen wordt gehanteerd, dient, men ook uit te gaan van het volgende:

De geest met wie men samenwerkt moet zo sterk en zo lichtend mogelijk zijn, indien deze als dominerende factor optreedt. In dit geval mogen hem geen opdrachten worden gegeven, doch slechts de energieën die hij nodig heeft, en wel o.m. door middel van concentratie. De geest bepaalt dan de geaardheid van de verdediging en de mogelijke gevolgen.

Zou men zich willen verdedigen en daarbij zelf een leidende rol spelen, dan zal men zich moeten beroepen op minder bewuste entiteiten van niet-stoffelijke aard. Men zal er rekening mee moeten houden, dat deze voortdurend in bedwang moeten worden gehouden. Het is dus niet mogelijk hun een taak te stellen en alleen te laten.

Verder moet men zich realiseren, dat in dit geval elke fase van de taak in de mens bewust overdacht en geheel aanwezig moet zijn. Is dit niet het geval, dan zal een geest niet tot uitvoering overgaan.

Het contact met de geest kan worden verkregen:

In de 1^e plaats door een z.g. openstelling, waarbij men dus zijn eigen wezen projecteert naar een sfeer; en contact krieggende met een geest in hem onmiddellijk de stoffelijk gewenste werkingen vastlegt.

In de 2^e plaats door wat men noemt: oproeping of bezwering. Een zeer gevaarlijke methode, waardoor de geest wordt gedwongen zich te manifesteren in een voor de stof meestal ook zichtbare vorm en in deze vorm een opdracht krijgt. Deze opdracht kan alleen worden uitgevoerd, indien er een zekerheid van voortdurende overmacht bestaat. Verder zal de opdracht ten koste van alles worden uitgevoerd; zo niet op het object waarop het is gericht, als dit b.v. te sterk is, dan toch op een ander object, waarmee men als geest het meest verbonden zou zijn op dat ogenblik. Meestal is dat de magiër.

Als afweer-wapen kan men het echter gebruiken door lichtende geesten aan te roepen aan wie men dan het verzoek of de bede geeft om alle kwaad uit te drijven, om de omgeving e.d. te beschermen. Hierbij kan worden gebruik gemaakt van bepaalde symbolen; en deze symboliek heeft soms een zeer grote werking.

Verder moet men er rekening mee houden dat de mens nog als wapen beschikt - en dat is dan het laatste wapen voor de mens, dat ik vandaag wil bespreken - over het vermogen kosmische relaties te stellen.

Als ik een schema gebruik - hetzij van actie, hetzij van lijnen, van reukwerken of van bepaalde vloeistoffen - en ik stel ze tegenover elkaar, dan stel ik daarmee een evenwicht voor dat kosmisch aanwezig is. Zolang ik mij hiervan bewust ben (ik behoef mij dus niet van de geaardheid van het evenwicht zelf maar wel van het bestaan van de evenwichtigheid, die wordt uitgedrukt, bewust te zijn), kan ik deze evenwichtigheid gebruiken als een bescherming, waardoor elke niet-harmonische factor automatisch wordt afgeweerd. Dit is b.v. de basis van de macht, die er in bepaalde talismans ligt, die we bij duiveluitdrijvingen, afweer, afscherming e.d. tegenkomen.

U ziet, de mens heeft nogal wat wapens van meer geestelijke geaardheid.

De geest zelf beschikt over een aantal eigenaardige wapens, die moeilijk door de mens of de geest in de stof kunnen worden gedupliceerd, Hun werkingen zijn ook niet in de eerste plaats stoffelijk, dat moeten we goed begrijpen. Zij blijven zich bewegen op het terrein der verschillende energieën. Een levenskracht, die voor mij als geest gevaarlijk is, onverschillig of deze zich in de stof bevindt of elders, kan door mij worden geabsorbeerd. Ik kan dus elk wezen en elk leven in mij opnemen. Om het gewenste doel te bereiken zal ik echter die kracht moeten kunnen isoleren, zodat ze zich niet met mij vermengt, of erger nog mij overheerst.

U kunt zich dit het best voorstellen als het opnemen van de bewuste entiteit in een soort vacuüm binnen het eigen wezen. Door dit isolement is voor de opgenomen entiteit wel een contact met u mogelijk (u kunt reageren) maar niets anders. Het is een afweer-methode, die wordt gebruikt om b.v. bepaalde demonische entiteiten in zeer korte tijd onschadelijk te maken. De periode van rust, die zo ontstaat, kan worden gebruikt om in de wereld voorzieningen te treffen, waardoor die entiteit ook verder kan worden geketend.

Dan beschikt men over de mogelijkheid om zichzelf bloot te stellen aan wat men noemt: het absolute licht. Het absolute licht omvat meer dan alleen het verblindende licht. Het is een reinigingsprocedure en meer dan dat. Men verliest al datgene van zichzelf, wat niet volkomen waar of belangrijk is. Het zal dus meestal een offer zijn. Door dit echter te doen is men onaantastbaar geworden voor elke bewustzijnsvorm, zelfs in eigen of hogere sferen, die deze loutering niet heeft ondergaan.

Verder beschikt men over de kosmische energie in haar geheel en zal men dus niet meer aan delen van die energie gebonden zijn, zodat de eigen potentie stijgt. Als ik stel, dat die normaal 1/10 PK is, dan zal ze ongeveer stijgen tot 1200 à 1400 PK. Dit kan tijdelijk worden gedaan, maar vergt dan een even pijnlijk terugkeren naar de normale toestand als eerst de aanvaarding van de bijzondere toestand in dit alomvattende licht betekende.

Wat hierin niet teloor gaat, is zuiver bewustzijn, dus zuiver kennen.

Deze macht wordt over het algemeen alleen tegen demonen gebruikt. Zij kan onder omstandigheden ook worden gebruikt om bepaalde zeer belangrijke

beslissingen af te dwingen in zeer korte tijd, zolang deze niet in strijd zijn met de goddelijke wetten.

Dan een laatste wapen van de geest, dat m.i. ook wel zeer interessant is. Dat is het vormen van een z.g. harmonische eenheid of een harmonisch net. Voor de mens bestaat die mogelijkheid ergens misschien ook wel, maar ik geloof dat zowel de huidige mentaliteit van de mens als ook zijn geestelijke ontwikkeling dat toch meestal zal voorkomen. Het berust hierop:

Wanneer een twintigtal entiteiten van verschillend bewustzijn zich met elkaar in verbinding stellen, daarbij openstaande voor elkaar zonder enig voorbehoud, dan beschikt elk van de twintig over het bewustzijn van alle twintig. Zij beschikt verder over de daadkracht van deze twintig in zoverre zij haar op dat moment willen en kunnen steunen. Het is dus vooral een vergroting van bewustzijn en houdt verder in een veelheid van waarneming.

Eén entiteit kan over het algemeen op één punt volledig waarnemen.

Een dergelijk net, bestaande uit twintig personen, kan maximaal op twintig verschillende plaatsen waarnemen; of op één plaats twintig verschillende factoren gelijktijdig volledig in zich opnemen. Het gevolg is, dat de bewustwordingsmogelijkheid dus veel groter wordt; dat de mogelijkheid om bepaalde gevaren te overzien en te voorzien toeneemt en dat een actie op alle details binnen de mogelijkheden valt, terwijl dit anders meestal niet het geval is.

Wanneer wij ons nu een net voorstellen van 200.000 entiteiten, dan hebben we daarmee reeds iets bereikt, dat de gehele wereld kan omspannen en over de gehele wereld praktisch gelijktijdig waarnemingen kan doen, terwijl de kracht, die ter beschikking staat, toch altijd die is van 30 à 40 normale mensen per punt op elk ogenblik. Een geconcentreerd samen werkzaam-zijn zou natuurlijk de totale kracht van elk punt kunnen opvoeren tot ongeveer 100- à 140.000

Op aarde bestaat een dergelijk net. Voor de mens is dat in zoverre belangrijk, dat hem - indien hij harmonisch is met de bestrevingen van dit net - hierdoor een zekere immuniteit kan worden verleend voor natuurverschijnselen en -krachten zowel als voor de kwaadwilligheid van geest en mens en daardoor voor hem grotere mogelijkheden kunnen worden geschapen.

De mens op aarde zal echter nooit een volledig en bewust deel van het geheel zijn. Hij zal a.h.w. een anode zijn in het net, die zelf haar functie niet volledig beseft en slechts de kracht en de immuniteit aan anderen ontleent.

Ik meen, dat ik hiermede wel een redelijk overzicht heb gegeven.

DISCUSSIE

❖ *Hoe kan iemand, die weinig slaapt, in die korte rusttijd het noodzakelijk evenwicht in het lichaam herstellen?*

Dat is betrekkelijk eenvoudig. De slaap is nl. een vorm van actie en niet - zoals men wel eens denkt - van inactiviteit. Wanneer de hersenen dus volledig worden ontspannen, de doorbloeding van het lichaam iets wordt opgevoerd en ook de afvoer van afbraakstoffen meer dan normaal wordt opgevoerd, dan krijgen we tijdens de slaaperiode een iets verhoogde polsslag, een iets versnelde

ademhaling, die waarschijnlijk iets minder diep zal zijn dan normaal. Gelijktijdig krijgen we een vergrote toevoer van levenskracht; en door deze versnelling kan dat lichaam in een periode van ongeveer 2 uur tegen normaal 8 uur (dat is dus ongeveer een versnelling van 1 op 4) het evenwicht herstellen; en d.w.z. dat de omzetting in de cellen, de afscheidings- en vooral de filtreringsprocessen aanmerkelijk actiever zijn. Men kan dat een hele tijd volhouden met korte slaaperioden, indien men daarbij de juiste geesteshouding heeft.

Ik wil nog opmerken dat iemand, die sterk emotioneel is, over het algemeen een langere rustperiode nodig heeft, omdat voor hem vooral de werkingen van lever, milt en gal meestal niet zo gemakkelijk kunnen worden versneld en daardoor de periode, die voor de zuivering nodig is, langer is. Voor de vitaliteit zou het dus niet van belang zijn, maar wel voor het afvoeren van bepaalde afbraakstoffen.

❖ *Als men vijandige entiteiten om zich heen voelt, kan men zich daarvoor beschermen door zichzelf een voorstelling te maken van het witte licht en zichzelf daarin te plaatsen?*

Wanneer u precies weet wat het kosmisch witte licht is, ongetwijfeld. Het is misschien alleen jammer, dat ik zo ongelovig ben aan te nemen, dat men zich dat gemakkelijk kan voorstellen. Over het algemeen zal de mens aan een vorm-voorstelling meer hebben. Ik geloof dus, dat hier de meest juiste wijze van afscherming is: ritueel of imitatie-ritueel. En dat men zich voorstelt, dat men - en dan eventueel uit licht, dus ook uit wit licht - een soort muur rond het eigen wezen bouwt.

Er is nog een andere methode, waarbij men zich voorstelt dat men zichzelf geheel omgeeft met een bepaald pantser. Een soort ridderharnas, denkt u maar, dat doorzichtig is, waardoor u kunt ademen, maar dat geestelijke invloeden die niet gewenst zijn afweert. In beide gevallen zal, indien de voorstelling intens genoeg is en het "ik" zelf niet ten kwade geneigd is (dat hoort erbij), ongetwijfeld wel de afweer worden bereikt, die men zoekt. Ik zal dat even formuleren:

Kwade geesten kunnen de mens alleen dan aanvallen, indien er in zijn wezen of in een deel van zijn wezen een voldoende harmonie met die geesten bestaat. Indien men die harmonie weet te voorkomen, dan zal men altijd onaantastbaar zijn. Weet men, dat die harmonie in een bepaald deel van zijn wezen bestaat, dan kan men door afscherming (de voorstelling van licht of van hoge goddelijke waarden etc.) bereiken, dat die fout niet reageert op de impulsen, die de geest op u afzendt. En daardoor scheidt u eveneens een immuniteit.

❖ *Kun je dat ook doen door een cirkel om je heen te trekken?*

Ja, hoe u zich dat nu precies voorstelt, is niet zo belangrijk. We kennen de cirkel als een magisch gebruik. Maar we kennen ook de magnetiseur, die afschermt en dat met passes doet. Dat is weer wat anders. Er zijn honderd-en-één methoden. Als u een cirkel gebruikt en u gelooft aan bepaalde ritmen, dan doet u het 3 of 7 keer. En dan kunt u het daadwerkelijk of in gedachten doen. Maar dat is alleen maar een ontlenen van de afschermingsgedachte aan de magie, waarbij de instelling belangrijk is en de rest eigenlijk maar komedie.

❖ *Heeft violet licht daar ook nog een afschermende werking of is dat meer reinigend?*

Violet kan wel worden gebruikt als afscherming, maar het is mystiek licht. Met andere woorden: het bevordert altijd het afstand nemen van de realiteit. En als je die afscherming nu juist in de realiteit nodig hebt, dan lijkt het me net zo iets als

jezelf tot rust brengen door een teveel aan barbituraten en dan in een auto gaan zitten en 120 km. rijden. Dat is gevaarlijk.

❖ *U sprak over de mogelijkheid een berg te verplaatsen met die 1/10 PK geestelijke kracht. Dat bedoelt u toch niet letterlijk? Wat bedoelt u er eigenlijk mee?*

Mag ik hier eens een aardige vergelijking maken? Als ik 10.000 kilo heb en ik kan die tegen de aantrekkingskracht van de aarde afschermen, dan wegen ze in feite 0 kilo. De energie, die ik nodig heb om een tegengericht of een éénpolig veld tot stand te brengen (iets wat technisch nog niet gaat, maar wat geestelijk mogelijk is) is ongeveer 1/100 PK. Als ik dus een berg heb en ik kan die 1/10 PK genereren, nou dan kan ik aardig wat wegtillen. En nu is het gekke, dat als ik de zaak op elkaar ga stapelen, dan maakt het gewicht niets uit. Het gaat dus niet om het gewicht dat ik verplaats, het gaat om het negeren van de aantrekkingskracht, het negatief maken a.h.w. van de aantrekkingskracht van de aarde. Dan kan ik met één vinger desnoods een hele berg voor me uit kruien.

❖ *Is de massa dan ook 0?*

De massa is niet 0, maar het is zo: Indien u daarmee een berg zou willen verplaatsen, dan moet u wel zorgen, dat u het op een windstille dag doet of met wind mee. Dat speelt dus wel een rol. Maar het gewicht is 0 en de massa blijft bestaan. En dat heeft zelfs nog een ander effect.

Indien u een tweede, desnoods kleinere, onafhankelijke massa in de buurt kan brengen, dan gaat de onderlinge zwaartekracht werken en dan kunt u met een heel klein voorwerp een heel groot voorwerp achter u aanslepen. Dat is nl. ook nog iets typisch. Het is nl. het eigen veld van de massa. Dus hoe groter de massa, des te groter het eigen veld dat zij doet ontstaan. Binnen het aardmagnetisch veld en gebonden aan de zwaartekrachtverhoudingen, die daarmee ook gepaard gaan, valt dat eigenlijk haast niet op. Het is alleen maar een theoretisch trucje. Op het ogenblik echter dat ik dat alles uitschakel, wordt de onderlinge aantrekkingskracht dus verhoudingsgewijs veel groter. Alleen moet u dan de voorwerpen weer in verhouding kiezen. Want als u met een lucifer probeert een berg aan te trekken, dan weet ik wel waar u terecht komt: boven op die berg.

❖ *Gesteld, dat u als geest zich dient te wapenen tegen de gevolgen van zuiver stoffelijke werkingen. Moet u dan tot een stoffelijk niveau afdalen om uw object te bezien of beschikt u over astrale of mentale tegenbeelden van onze stoffelijk zichtbare wereld, b.v. via iemands hersenen of zelfs los daarvan?*

We kijken over het algemeen niet zo erg naar de stof. Er is een tijd geweest dat we in de stof waren en toen deden we het heel erg, vooral als het van die mooie stof was. Maar op het ogenblik is het voor ons veel eenvoudiger om de uitstraling waar te nemen. Nu is het zo:

U heeft een aura. Die aura heeft niet alleen tenminste 3 stralingsintensiteiten (die dus ook in golflengten van elkaar verschillen), maar u heeft bovendien nog te maken met de weerkaatsing daarvan op geestelijk niveau. Zolang u geestelijk bewust bent op een bepaald vlak, is het mogelijk daar als door een telescoop waar te nemen wat u in de stof doet. Hoe hoger u staat, hoe minder wij dus voor zo'n verdediging naar beneden moeten; en dat houdt in, dat een feitelijke waarneming in de stof alleen dan noodzakelijk is, indien iemand definitief choatisch is georiënteerd, of zoals u zoudt zeggen: op het duister is georiënteerd. Een zwart-magiër gadeslaan en volgen zou voor de geest dus inderdaad moeten betekenen dat hij die zwart-magiër lichamelijk (dus in zijn eigen materie) moet

waarnemen; en daartoe zou hij hem tenminste tot in het astraal gebied moeten benaderen.

❖ *Kan de geest de tijd ook doorleven in omgekeerde volgorde; dus van de latere naar de eerder plaatsgevonden gebeurtenis, indien dit voor de beoordeling van oorzaken en gevolgen nodig is?*

Dat is wel mogelijk, maar dat valt toch eigenlijk niet onder datgene, wat vanavond is besproken.

Het is nl. zo, dat het veranderen van de tijdsmomenten betekent dat men per snelheid waarneemt; en dat men dus een groot aantal van die eenheden van waarneming kan hebben, die voor de geest gelijktijdig inhouden: eenheden van handelingsmogelijkheid tegenover een andere, een grotere eenheid. Dat is dus hetgeen hier als geestelijk wapen werd behandeld.

Wanneer u echter in uzelf teruggaat (in isolement b.v.), dan kunt u dus willekeurig heen en teruggaan in de tijd, voor zover u haar kent. U herleeft dan uw eigen herinneringen en zult door de herleeftde herinnering de daarbij behorende associatiewaarde (dat zijn dus ook feitelijke toestanden) kunnen realiseren.

Dan bestaat er verder nog de mogelijkheid om uzelf buiten de tijd te plaatsen. Maar daarvoor heeft u toch wel een betrekkelijk hoog bewustzijn nodig; en om dat te bereiken moet men geestelijk wel heel ver gevorderd zijn. Dan is het mogelijk naar willekeur heen of terug te gaan zowel in die elementen tijd, waartoe u zelf hebt behoord als in die andere delen tijd, waarin u niets te maken had: b.v. in een sfeer.

U kunt dan een geheel historisch verloop volgen van het begin van de wereld tot heden of terug, precies zoals u wilt. U kunt ook bepaalde delen daaruit lichten en naar ik me heb laten vertellen - ik ben zelf nog niet zover - dan leert u betrekkelijk vlug zo'n tijdseenheid bepalen, als u nu maar één punt hebt, waarvan u een voorstelling hebt.

U noemt b.v. de voorstelling Karel de Grote. U denkt: Karel de Grote. Als die voorstelling voldoende overeenkomt met het wezen van Karel de Grote, dan zit u dus prompt zo tussen de 750 en 800 na Chr.; en dan kunt aan de hand van de voorstellingen, die u daar weer afleest, desnoods nog het moment dat u wilt zien of beleven nader bepalen. In dit geval zou dat dus een teruggaan in de tijd betekenen. Voor de hoge geest is dat inderdaad mogelijk.

Maar ik geloof, dat die oorzaak-en-gevolgwerkingen ook nog wel anders te zien zijn, omdat nl. elk gevolg zijn oorzaak in zich draagt. Hier kunt u met een analytisch denken heel ver komen, zonder dat u feitelijk in de tijd teruggaat. U kunt zeggen: elk gevolg is dus opgebouwd uit een aantal bouwstenen, die vroegere gevolgen en oorzaken zijn. Door de bouwstenen afzonderlijk te bezien kunt u de waarde van het geheel beter schatten en gelijktijdig kunt u zich ook realiseren, hoe de huidige vorm tot stand is gekomen.

❖ *Is dat ook vanuit de toekomst mogelijk? Dus laten we zeggen: er is een gevaarlijk moment in de toekomst over 1 à 2 maanden. En dan wil je het beslissingsmoment dat over 1 maand ligt ook nog erbij beoordelen. Ligt dat dan al voldoende vast om dat te overzien?*

Ja, daar komt weer iets anders bij te pas. Elke oorzaak geeft een keuzemogelijkheid; uit elke oorzaak, kunnen dus vele gevolgen voortkomen. U zoudt zich de gevolgen kunnen voorstellen als parallelle lijnen. U kunt dus een

gevaarpunt zien dat b.v. in 2 of 3 parallelle lijnen voorkomt en zeggen: het is waarschijnlijk dat het optreedt. Maar of dit gerealiseerd en gefixeerd wordt door een feitelijke beleving van degenen, die nu bestaat, is niet met zekerheid te zeggen. Het is dus altijd een benaderingsmethode. Men zou dus naast elkaar een twintigtal sterk divergerende toekomstbeelden kunnen ontwikkelen, die elk voor zich op het ogenblik waar zijn. Maar voor degene, die nu leeft, zal één daarvan steeds meer en de andere steeds minder waar worden naarmate bepaalde keuze-momenten een bepaalde keuze met zich brengen.

❖ *Ziet u niet alles tegelijk?*

Neen, gelukkig niet. Stel u voor, dat ik alles tegelijk moest zien wat er hier in deze kamers is gebeurd! Maar ik weet wel wat u bedoelt. Het is wel zo, dat je als geest - tenzij je zoals ik op het ogenblik per punt definieert - normaal een waarnemingsvermogen hebt van 360 graden; en daarbij word je beperkt door je eigen plafond. Dus datgene, wat boven je eigen geestelijk bereik ligt, is niet waarneembaar, dat kan zich alleen manifesteren. En denkt u dan maar aan een beschilderd plafond, waar de engeltjes kunnen plaatsmaken voor de Nederlandse Maagd en omgekeerd, bij wijze van spreken. Wat beneden je is, neem je waar zover als je waarnemingsvermogen reikt. Definieer ik me in één punt op een afstand van 4 meter, dan zou ik in de gehele 360 graden (en ook nog eens in 180 gr. naar beneden) dus tot op 4 meter afstand kunnen waarnemen. Kom ik tot een punt van beleven dat beneden mijn normale sfeer ligt, dan kan ik naar boven toe wel gericht waarnemen. Dan kan er misschien nog een kopje van de cirkel af zijn, net als een ei waarvan ze een stukje hebben afgeslagen, maar ik neem dat geheel toch wel waar. En daarom kun je dus zeggen: theoretisch is het waarnemingsvermogen van de geest, zolang zij zich niet puntsgewijze met haar aandacht definieert, 360 graden in elk denkbaar vlak.

❖ *U zei zo even over het waarnemen van mensen hier in de stof, dat de aura wordt waargenomen omdat deze drieërlei verschillende trillingssnelheden had. Zoudt u daarvan iets meer kunnen zeggen?*

Ik kan het wel proberen. Het is altijd lastig duidelijk te zijn met die dingen. Laten we het zo zeggen:

De eerste laag is een lichamelijke straling. Zij komt voort uit de actie in de cellen en is te vergelijken met een soort infra-rode straling.

Dan hebben we de tweede laag, die speciaal de weergave van zenuwstelsel en denkvermogen is en eventueel de daarin bestaande wanorden, die zijn er ook nog wel eens. Laten we dat dan noemen de middentoon of noem het wat mij betreft groen of geel, dat mag ook nog.

En dan hebben we als derde laag de geestelijke waarden; d.w.z. de geestelijk elementen, die door de mens zelf meestal niet helemaal worden beseft, maar die in zijn werken en zijn leven toch mee verweven zitten; en laten we die dan vergelijken met ultra-violet. Dan heeft u zo ongeveer de samenstelling in verhouding.

Van de trillingen is het heel moeilijk een juiste definitie te geven. In de eerste plaats kunnen die trillingen van mens tot mens nog wel aanmerkelijk verschillen, al blijft de opbouw gelijk; en in de tweede plaats zou ik werkelijk niet weten met welke eenheid ik die trillingsvermogens nu zou moeten weergeven.

- ❖ *U zegt: wat in het denkvermogen is en in het zenuwstelsel en als 3^e noemt u de geest. Nu vind ik het dikwijls zo moeilijk om het verschil of de grens te weten tussen dat denkvermogen en de geest.*

Als u dat verschil tussen denkvermogen en geest wilt zien, dan is het inderdaad heel moeilijk, omdat de geest dus het denkvermogen beïnvloedt.

Maar weet u wat een transformator is?

- ❖ *Een beetje. De snelheid van de trillingen.*

Neen. Een transformator hoeft niets met trillingen te maken. Wel met wisselstroom of een onderbroken gelijkstroom. De kwestie is dus: er zijn 2 spoelen rond een bepaalde kern. In de ene spoel komt stroom in. Zij staat niet met de ander in contact, maar via inductie komt er aan de andere kant stroom uit.

De geest is een spoel, die los staat van de stof. De midden-stof, die hier dus als inductor dient, zou men kunnen noemen: het zenuwstelsel van de mens plus de uitstraling ervan. Indien dat aanwezig is, kan de geest inducerend daarop werken. Zij kan dus de stroom, die in het zenuwstelsel en eventueel ook in het brein bestaat, moduleren en variëren of zelfs genereren door in zichzelf bepaalde krachten te wekken. Dan kun je zeggen: het verschil tussen de geest en het denkvermogen is, dat het denkvermogen gelimiteerd wordt door de capaciteiten van de hersenen plus eventueel de capaciteit van het zenuwstelsel, terwijl de geest ongelimiteerd is. Dan weet u nog niet veel, maar u kunt zich in ieder geval een voorstelling van maken.

- ❖ *Ja, zodat de geest dus ook invloed kan hebben op de zenuwen en op het lichaam.*

Ja, en omgekeerd. Als u de zenuwen heeft, dan oefent dat ook invloed uit op uw geest. Dat zit er absoluut in.

- ❖ *Zijn woorden ook geen geestelijke wapens? Er zijn toch van die mystieke woorden, die kracht uitbeelden. Maar ook de doodgewone menselijke woorden werken toch ook vaak als een tweesnijdend zwaard. Ik bedoel, je kunt er iemand langzaam mee opzweepen. Je kunt er een oorlog mee ontketenen. En dat is ergens toch, ook eigenlijk geestelijk kwaad.*

Nou, neen. De suggestieve werking, die er achter de woorden schuilt wel, maar het woord op zichzelf niet. Weet u wat u eens moet doen? U moet eens luisteren naar een dominee, die een stukje uit de Schrift voorleest, en dan moet u datzelfde stukje eens laten lezen door een slager van een veiling. Dan weet u dat het woord op zichzelf niet veel betekenis heeft, maar dat het de manier is waarop het naar voren komt. Met andere woorden: het woord op zichzelf is geen geestelijk wapen, maar het woord geeft het idee weer. In zoverre heeft u gelijk. En elk idee, dat in de mens leeft, heeft geestelijke associaties. Dat zijn dus niet alleen zuiver stoffelijke waarden of begrippen, maar er zitten bepaalde onstoffelijke waarden in verweven. En zoals het in het denkvermogen ontstaat, kunt u dus zeggen; het woord is een macht. Het is een geestelijk wapen. Maar dan moeten we ook wel heel goed begrijpen, dat dat woord niet door de geest wordt gehanteerd. Het woord is het begrip of de begripsomschrijving, die ontstaat aan de hand van een beleving of van een bestaande kracht. Het is niet zo: het woord wekt de kracht, maar de kracht is er en wekt het woord. Dat was in het begin al zo; "In den beginnen was het woord."

Een woord kan alleen bestaan, indien er iets achter het woord schuilt. Het woord is de omschrijving; het is nimmer het wezen zelf. Als u dat onthoudt, dan zult u

ook begrijpen dat z.g. magische of mystieke woorden, die soms inderdaad kracht kunnen hebben, geen kracht ontleen aan het feit, dat ze een woord zijn, maar aan hetgeen er achter schuilt. Als men niet weet wat er achter schuilt, is het woord nutteloos.

❖ *Emoties kunnen toch ook aanvalswapens..... zijn?*

Dat is aardig gezegd, Ja. U zoudt het natuurlijk ook kunnen omdraaien en zeggen, dat de aanval voortkomt uit de emoties. Er zijn maar weinig mensen die met de rede aanvallen. De meesten doen het emotioneel. Maar wanneer ik in een emotionele toestand verkeer, d.w.z. wanneer ik een bepaalde toestand van lichamelijke opwinding bereik, dus een zekere gespannenheid van het zenuwstelsel e.d. dan bezit ik op dat ogenblik een veel grotere output van zenuwkracht. Ik heb dus meer energie ter beschikking en ik kan de emotie dus gebruiken, als ik maar weet haar als wapen te richten.

We hebben nu gesproken over geestelijke wapens. Nu moet u goed onthouden, dat geestelijke wapens altijd de wapens zijn, die voortkomen uit het bewustzijn, ook voor de geest. De geest, die buiten de stof leeft, kan alleen een wapen hanteren krachtens haar bewustzijn. Wat we dus nodig hebben is in de eerste plaats zoveel mogelijk bewustzijn.

In de tweede plaats moeten we ons realiseren dat de geest niet onderworpen is aan de beperkingen van de werkelijkheid; en dat impliceert, dat de geestelijke wapens eveneens niet gebonden zijn aan de beperkingen van de stoffelijk vastgestelde werkelijkheden.

In de derde plaats: dat ze qua geaardheid in de stof niet altijd gemakkelijk te bepalen zijn, omdat ze zich in hun wezen onttrekken aan de stoffelijke definities, maar in hun gevolgen in de stof wel kenbaar worden.

Als wij de geest de geestelijke wapens zien gebruiken, dan zal de mens potentiëel dezelfde mogelijkheden hebben, maar door zijn bewustzijn, zijn wijze van leven kan hij een groot deel van die wapens niet hanteren en gebruiken. Het is voor de mens wel aardig te weten dat de geest hem kan helpen, maar dan moet hij ook goed beseffen, dat de geest alleen kan helpen volgens de waarde en de wezenlijke eigenschappen van die geest.

De mens die een geest domineert, kan die geest alleen gebruiken voor datgene, waarvoor die geest geschikt is.

Als u hier een of andere natuurgeestje hebt, dat geschikt is om potloden te slijpen en je zegt: ga aardappelen schillen, dan houdt u patates frites over of misschien alleen maar moes. Onthoudt dat even goed. We moeten dus altijd uitgaan van het standpunt: indien ik werk met de hulp van een geest, dan is die geest degene, die bepaalt wat er gebeurt. Indien ik een geest wil bevelen en domineren, dan kan ik dat alleen doen aan de hand van de geaardheid van die geest.

Ik kan dat verder ook alleen doen zolang ik de taak van die geest fase voor fase, stukje voor stukje kan uitstippelen. Daarom is het verstandiger als u hulp uit de geest hebt om het aan de geest over te laten, dan krijgt u over het algemeen betere resultaten dan als u het zelf probeert te doen. Want meestal vergist u zich en dan zit u zelf met de puree.

Wanneer we rekening moeten houden met de krachten, die in ons leven (als mens b.v.), dan is het eigenlijk ook eenvoudig.

Gods werkelijkheid omvat alle dingen. Een heel bekende slagzin. Duizend keer gehoord. Alle bekende en alle mogelijke dingen. Niets is onmogelijk. Wat ik mij kan voorstellen behoort reeds tot datgene, wat in God is geuit, anders zou ik het me niet kunnen voorstellen.

Wanneer ik die voorstelling zo intens kan maken, dat dat deel van de goddelijke uiting voor mij reëel is, dan kan ik de kracht in mij gebruiken om dat deel ook kenbaar waar te maken.

Als ik iemand wil aanvallen, moet ik altijd onthouden dat ik - zolang ik aanval - mij moet baseren op de verdediging van die ander. Zijn verdediging bepaalt mijn mogelijkheid van aanvallen. Daarom is het altijd verstandiger je te verdedigen dan om aan te vallen; want wie zich verdedigt en dit goed doet, bepaalt het tempo van het gevecht en bepaalt tevens de middelen, waarmee de strijd wordt gevoerd. Probeer altijd als u kunt in geestelijke zin alleen afwerend te werken.

Kies voor uw positieve benaderingen altijd de materie, dat lijkt mij wel het verstandigst zolang u in de stof leeft.

Alles, wat u vanavond hebt gehoord en wat mijn voorganger ongetwijfeld mooi en zwaar heeft gedefinieerd, zou ik willen samenvatten in enkele slagzinnen:

Mens, ge hebt geestelijke capaciteiten, die verdergaan dan uw eigen denkvermogen.

Leer accepteren, dat ge meer zijt dan ge weet. Probeer voor uzelf te zoeken naar datgene, wat ge weet; dus, wees altijd meer dan ge denkt te zijn.

Dat zijn dan uw geestelijke wapens.

Zodra u kunt uitstijgen boven de beperkingen, die u zichzelf hebt opgelegd, zowel van denken als op een ander gebied, als ge uzelf kunt zijn en iets meer dan uzelf, dan kunt ge wonderen doen.

Onthoud verder dat wonderen nooit dingen zijn, die tegen de wetten van de natuur gebeuren. Ze zijn altijd uitdrukkingen van natuurlijke wetten en kosmische wetten, ook als ze als zodanig nog niet gekend zijn. Probeer nooit tegen de kosmos of tegen God in te gaan. Probeer te werken met Gods kracht.

Definieer altijd, indien u tracht iets te doen met magie, met gedachtenconcentratie of met de tweede werkelijkheid door aan elk beeld toe te voegen. "Indien dit Gods wil is"; en doe dit eerlijk en oprecht. Als u dan zelf voelt dat het niet juist is, dan verandert het beeld wel. U zult dan zeggen: het is niet zo mooi. Maar u kunt er tenminste iets mee doen.

Ik heb iemand gekend, die een luxe degen had. Een fantastisch mooi dingetje, mooi ingelegd en sierlijk. Maar toen het een keer op vechten aankwam, brak het staal. Het was niet goed. Dan kun je beter een sabel hebben met een gewoon houten handvat en een grove stalen korf, daar kun je tenminste wat mee doen.

Wees niet bang om met geestelijke middelen te werken.

Wees niet bang om uw eigen geestelijke wapens en vooral uw verdedigingswapens voortdurend te activeren. Ook tegen het noodlot, dat u schijnt te bedreigen. Ook tegen die onmogelijke situaties, die het leven u oplegt. Gebruik uw geestelijke wapens en ge kunt wat bereiken.

Tracht niet precies uit te zoeken wat dat geestelijke wapen is; analyseer het niet. Als je potverdorie een jachtgeweer in je hand hebt en je duwt er een patroon in,

ga je dan eerst analyseren wat voor kruit erin zit? Neen. Dan zeg je: Ik doe het in het geweer, ik leg aan, hup . . . . . en er is weer een haas minder op de wereld. Dat is de manier, waarop je ook geestelijk moet werken.

Mediteren, zichzelf kennen, dat is nodig om steeds meer geestelijke wapens te kunnen gebruiken. Tracht voor uzelf meer geloof, meer vertrouwen in uzelf te krijgen en maak dan gebruik van de middelen waarover u beschikt, concreet, zonder ze verder te analyseren. U heeft geen verstandelijke ontwikkeling nodig voor geestelijke wapens. Soms zijn er idioten, die meer geestelijke afweer hebben, meer geestelijke kracht dan de geniale eierhoofden met alwetendheid. U lacht erom, maar het is een feit.

Hoe kan het voorkomen dat een kunstenaar, die nooit scholing heeft gehad ineens een uitdrukking vindt, primitief misschien, maar levend en reëel, terwijl de academisch gevormde, wanneer hij klaar is eigenlijk niet meer heeft gepresteerd dan een plaatje voor een niet al te dure kalender? Dat komt, omdat hij de bezieling uit. Je bezieling uiten is het essentiële van het geestelijk wapen.

Werken met licht en met kleuren van licht is goed. Maar onthoudt nu maar één ding. Het zijn allemaal maar voorstellingen. We hebben boven geen Philips. We hebben boven God, en dat is heel wat meer. Zijn productie omvat heel wat meer diversiteiten dan u zich kunt voorstellen. De voorstelling, die u zich maakt, zal bij Hem aanwezig zijn. Geloof daarin, dat is het belangrijke. Weet u één ermee; dat is het begin van het hanteren van een geestelijk wapen en dan ontdekt u dat er duizend dingen zijn, waarmee u één kunt zijn, afwisselend. Bouw daarmee uw versterkingen en uw verschansingen, als u zich bedreigd voelt. Bouw daarmee ook het wapen, waarmee u een ander kunt terugdrijven, indien ge vreest dat hij kwaad doet. U hebt mogelijkheden te over.

Zo is het bij de geest ook. Maar er is één ding, dat we moeten leren: die dingen te gebruiken en het gebruik daarvan zijn gebaseerd op onze innerlijke waarde.

We hebben zo even gesproken over uitstralingen en onmiddellijk werd gezegd: hoe zit dat nu met die drie laagjes in de aura?

Ja, het is aardig om te weten, maar wat heeft u eraan? Als de totale uitstraling van de aura ongezond is en u weet; dit is onjuist voor mij en u stelt uw eigen kracht daartegenover, dan zal die aura doven of ze zal zich moeten aanpassen, één van de twee. Dat is een geestelijk wapen hanteren.

Geestelijke wapens hanteren is niet het analytisch denken. Dat kan het begrip voor het geestelijk wapen voorafgaan. Maar wanneer u het hanteert, dan is het de concrete inzet van uw eigen wezen. Geen analyse maar het uiten van de kracht, die in u leeft. En dan komen we vanzelf verder.

Ik werk nu met woorden; en die woorden zijn op het ogenblik ergens een wapen voor mij om u te overtuigen. Nu ja, dan spreek ik mezelf eigenlijk tegen, want ik heb net gezegd: woorden zijn in zichzelf geen wapens. Maar daar zit ook zin in. Want mijn woorden, hier op dit moment, zijn alleen maar uitdrukkingen van mijn begrip. Ze zijn de uitdrukking van iets wat in mij leeft, ze zijn alleen maar een vormgeving, meer niet. In mij leeft de zekerheid, dat geestelijke wapens bestaan. Ik heb ze gehanteerd, duizendmaal, en ik zal ze nog duizendmaal, tienduizendmaal hanteren.

Ik weet, dat ik over krachten beschik, ook al kan ik die misschien niet op bevel manifesteren, zoals men dat zo graag zou willen. Als u tegen mij zegt: Ga eens tafeldansen, dan zeg ik: Neen, laat dat maar aan de nozems over.

Maar het woord is een overdracht - en dat moet u onthouden - van dat wat in je leeft, wat de bron is van alle geestelijke wapens, van alle geestelijke zekerheid, van alle geestelijk werk. En als we dat kunnen doen, dan is de rest niet zo belangrijk.

De woorden, die ik op het ogenblik gebruik, heb ik dus alleen maar gebezigd om in mijn eigen geest (want ik kan moeilijk helemaal precies in de persoonlijkheid van mijn voorganger treden) u te zeggen: u kunt die dingen gebruiken. U hebt ze. En binnenkort wordt het nodig dat u erover beschikt, want dan ziet het er in de wereld zo ellendig en beroerd uit, dat u als een cowboy op de film of de televisie voortdurend van de heup zou moeten kunnen schieten, omdat de omstandigheden zo erg zijn, omdat de spanningen zo oplopen, omdat de ellende zo groot is.

Maar u heeft geen pistolen, waarmee u ellende kunt wegschieten of een dreiging op de wereld. U heeft geestelijke wapens. Wapens, waarmee u de feiten misschien niet teniet kunt doen, maar waarmee u kunt zeggen: hier staat een muur, mij zul je niet benaderen. En waarmee je misschien zelfs de kracht kunt vinden om te zeggen: die anderen zijn ook onbeschermd. Ik zet deze muur van mijn wezen ook om hen heen. Ik bescherm ook hen.

En dat is heus iets, waarop u in de komende tijd moet letten. Want of u het weet of niet, ziekte, onlust, ellende, tegenvallers, sterfgevallen, natuurverschijnselen, het loopt allemaal maar op. En als u zich eronder laat krijgen, dan loopt u dadelijk als moedeloze mensen door de wereld, of als een soort afgezakte baviaan met een menselijk uiterlijk maar zonder menselijke veerkracht, zonder ziel. En een ziel moet u hebben. Die ziel kunt u bewaren, die kunt u zeker stellen, die kunt u sterker en groter maken, indien u zich niet laat overrompelen, indien u niet bij de pakken gaat neerzitten en zegt: in mij is een geestelijke kracht en daarmee kan ik werken.

Nu weet ik wel, dat is meer een sales-talk, een verkooppraatje. Maar dat is, zoals ik het zie. Ik vind de analyses van de elementen mooi. Ze kunnen helpen een begrip te vormen. Ik hoop, dat onze vriend, die de inleiding hoeft gegeven, u dus die mogelijkheid heeft gegeven om dat begrip te vormen. Ik voor mij kan u alleen maar zeggen: het begrip alleen is niet genoeg. Men heeft in deze tijd geestelijke wapens nodig. Als men waarlijk mens wil blijven, kan men niet zonder geestelijke wapens. Wapens om zich te verdedigen, zeker, want de aanval is gevaarlijk en moeilijk. Maar wapens, waardoor men een zekerheid kan verwerven, die men anders niet heeft.

U bezit alle mogelijkheden om u die wapens te vormen. Laat ze niet ongebruikt voorbijgaan.

Laat u niet door ideeën van hoogmoed of eigenwaan overheersen. Tracht niet de wereld te beheersen en probeer niet die wereld voor te schrijven hoe zo u moet zien en aanvaarden, maar probeer zelf zeker te zijn in de wereld.

Tracht uw eigen geestelijke rust, uw evenwicht te bewaren in de wereld. En dat kunt u doen, indien u gebruik maakt van al die kleine wapens, waarover u beschikt.

Dan heb ik als slotwoord alleen nog maar één ding:

Vrienden, het spijt me, ik ben geen schermmeester, anders zou ik u in de defensieve techniek verder willen inwijden. Ik hoop echter, dat u zich de moeite zult getroosten om dat beetje wat u vanavond hebt geleerd in praktijk te brengen.

En als u niet beter weet te doen, bouw dan maar een walletje van wit licht of van rood licht of van paars licht rond u heen. Als u er maar in gelooft kan het u zekerheid geven. Geloof erin; de vorm is onbelangrijk. Het gevoel, dat er achter zit, dat is belangrijk.

En als u in die wereld zoveel ziet wat verkeerd is, kritiseer haar niet, maar probeer u één te voelen met die wereld en tracht dan het goede dat daarin zit voor uzelf op te bouwen als een fort, waartegen al die verkeerde dingen te pletter slaan.

Vertrouw in uw God, als u niet op de mensen durft vertrouwen.

Vertrouw een beetje op uzelf en denk niet dat u machteloos bent. Zie uzelf niet als het slachtoffer van de omstandigheden, maar als iemand die als een schipper vecht tegen de storm en die de storm kan overwinnen.

Vertrouw in uzelf; en alle andere wapens waarover is gesproken, ontdekt u als bijkomstigheden. Maar indien u zich bij het noodlot neerlegt, indien u grommend en wenend de ellende van de wereld over u heen laat gaan, dan, mijne vrienden, kan ik alleen zeggen: we zullen wel eens dreggen, nadat de storm voorbij is. Ik hoop, dat u zich drijvende zult weten te houden.